

Írta:

2014. augusztus 16. szombat, 08:17



Ha egy kezdő, kellően elővigyázatlan sajtómunkás minden álhírt, ellenőrizetlen „kacsát” közölne, akkor szinte állandóan a bíróságra járhatna (képünkön Justicia, az igazságszolgáltatás istenasszony látható). Lenne feladata elég, egy-két ügyvédet simán képes lenne letartani. Már, ha bírná pénzzel a dolgot, mert nem olcsó mulatságról lenne szó. Persze, a tippadóknak, jól értesülteknek semmi sem drága, amíg nem ők fizetik a számlát. Addig számukra minden belefér a sajtószabadságba.

Még az, is hogy városszerte kering egy információ. Ami szerint egy ismert, korábbi válogatott labdarúgó meghalt. Abból ugyan egy szó nem sok, annyi sem igaz. Vezeték- és utónevek keverednek, évek, tények összefolynak, semmi sem számít.

Egy helyi vezető politikus házasságának felbomlása is izgalomba tartja a változásokat követő embereket. Sőt, úgynevezett „törvénytelen” gyerekekről is sokan tudni vélnek. Egyesek a boldog anyát is ismerik távolról. Szóval nem egyszerű eligazodni a téveszmék tengerén.

Régebben, a rendszerváltás előtt persze könnyebb volt. Amit az állami hírközlés bejelentett, annak vélhetően csak az ellentéte lehetett valós dolog. Amit a TASSZ (fiatalabbak kedvéért a Szovjetunió hivatalos hírügynöksége) közölt, az már önmagában gyanús volt.

Írta:

2014. augusztus 16. szombat, 08:17

Tanulmányozva a honi írott sajtó történetét, persze annyira nem kell csodálkozni a hazudozáson. A II. nagy háború idejének országos, no meg baranyai újságjai eléggé különös nézőpontból közelítették meg harctéri fordulatokat. Persze, akkor még senki sem álmodott a számítógépes világhálóról, ahol percek alatt bármi megjelenhet.

Legfeljebb a hitelessége válik kérdésessé a tudósításnak. Ami nyilván a legfontosabb lenne, szakmai szempontból. Még a nyelvhelyességnél is sokkal lényegesebb a tisztességes közlés, a megdönthetetlenség tézise.

Ha ehhez még hozzátesszük az úgynevezett politikai görbületet is, akkor már tényleg elbizonytalanodhatnak az olvasók. Akik közül egyesek kontroll nélkül hajlamosak elhinni, amit a szemük lát.

Annak ellenére is, ha jól tudjuk, nagyon szűrni kell. Mert már a 2+2 sem feltétlenül 4. Egyesek szerint ugyanis háromnál egyel több, mások szerint meg ötnél egyel kevesebb. Ezek után miben lehetünk bizonyosak? Egyben feltétlenül. Álhírek, rémhírek voltak, vannak, de lesznek is. Addig is mindenki erősen figyeljen, mert bármi, meg annak az ellenkezője is megeshet. Legfeljebb fordított sorrendben.